

וירא חט"ו שיחה א'

נאמר "ויאמרו אליו" לשון רבים, אף שרק אחד המלאכים נשלח לבשר את שרה, ולכן מביא רש"י ג' פירושים. אך אינו אומר "ד"א", כי יתכן שכל אחד מהמלאכים התכוון לטעם אחר. לשיטת רשב"א ג' אותיות טפלים לאות אחת ("איו" טפל ל"אליו"), ובעבודה: כל היום טפל לחלק היום המוקדש לתומ"צ.

ברש"י (יח, ט): "ויאמרו אליו: נקוד על איו, ותניא ר"ש בן אלעזר אומר כל מקום שהכתב רבה וכו' וכאן הנקודה רבה על הכתב ואתה דורש הנקודה שאף לשרה שאלו איו אברהם למדנו שישאל אדם באכסניא שלו לאיש על האשה ולאשה על האיש. בב"מ אומרים יודעים היו מלאכי השרת שרה אמנו היכן היתה אלא להודיע שצנועה היתה כדי לחבבה על בעלה. אמר רבי יוסי בר חנינא כדי לשגר לה כוס של ברכה".

ובזה ישנם ריבוי דיוקים ומהם: מדוע מעתיק רש"י "ויאמרו" בדיבור המתחיל? ובפשטות כוונת המלאכים בשאלתם הי' לבשר את שרה, וא"כ מדוע צריך רש"י לפרש, ועוד להביא ג' פירושים?

והביאור בכל זה: לבשר את שרה הי' השליחות דמלאך אחד. ומזה שנאמר "ויאמרו" לשון רבים צריך לומר שכל המלאכים אמרו, ולכן מפרש רש"י מדוע שאלו כולם. ומפרש שכולם שאלו כי כל אחד צריך לשאול באכסניא. אך עדיין קשה, כדי לשאול באכסניא אין נוגע לדעת היכן היא. ולכן מפרש רש"י "להודיע שצנועה היתה", ו"לשגר לה כוס של ברכה".

והנה, כשדורשים את הנקודה הכוונה היא שהענין שנאמר הוא בחלישות (ולכן נקוד על ג' אותיות, אף שלכאורה אם הי' נקוד רק על אות ל" ג"כ היו יכולים לדרוש "איו"). וא"כ מפני שצנועה היתה מובן שהאופן ששאלו את שרה על אברהם היה בחלישות יותר (ללא פרסום וגילוי).

אך הפי' "להודיע צנועה היתה" אינו מספיק, כי המלאכים ואברהם ידעו זאת. ולכן מפרש "לשגר לה כוס של ברכה". דאברהם לא אכל עמהם ולכן לא הי' לו כוס של ברכה ולכן שיגרו הם. ורש"י אינו כותב ד"א לפני הפירושים כי יש לומר שכל אחד מהמלאכים התכוון לטעם אחר.

ר"ש אומר כל מקום שהכתב מרובה וכו'". הפירוש בזה הוא שבפסוק ישנם ב' ענינים: (א) הכתב (אליו), ובזה האותיות המנוקדות (איו) הם טפלים לאות ל' שהוא העיקר. (ב) והנקודה, שבו האותיות המנוקדות הם תיבה בפני עצמה (איו). ותלמיד ממולח שואל היתכן שג' אותיות תפלים לאות אחת. ועל זה מביא רש"י את שם בעל המאמר - ר"ש בן אלעזר - שאומר ש"ממלאה אישה כל התנור פת" אע"פ שאינה צריכה אלא לאחד, "מפני שהפת נאפית יפה בזמן שהתנור מלא". שריבוי פת נעשה טפל לפת אחת.

מיינה של תורה: אף שרק חלק קטן מהיום מוקדש לעניני תורה ומצוות, מ"מ כששאר הענינים הם לשם שמים הם טפלים לקדושה, על דרך שכל הפת בתנור שייך ליו"ט.